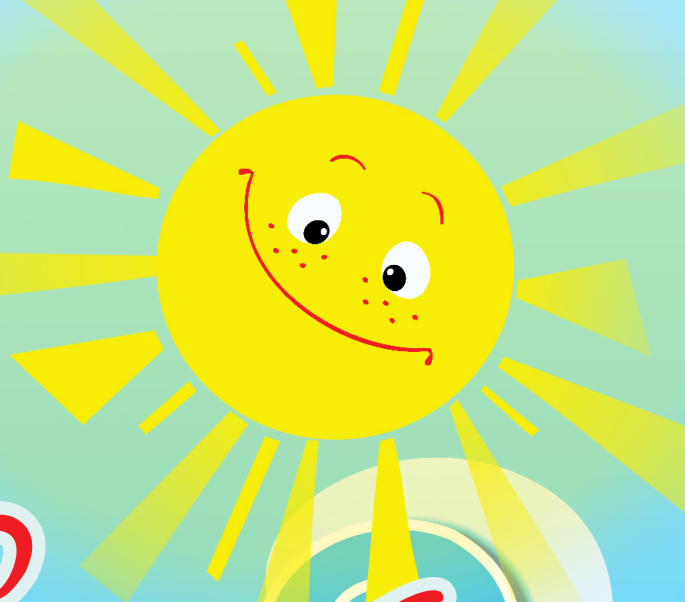

აზა ბასლანნიძე

თეთრი ტყუბტუბი

აზა ბასლანნიძე

თუთანი
ქრუბღრუბნი

გამომცემლობა...
თბილისი 2014

რედაქტორი:
ალექო გაბელაია

ილუსტრატორ-დიზაინერი:
ნანული გიგოლაშვილი-ლოლაძე

კორექტორი:
ეთარ ჯიგულაიშვილი

გამომცემლობა
აზა ბასტანიძე

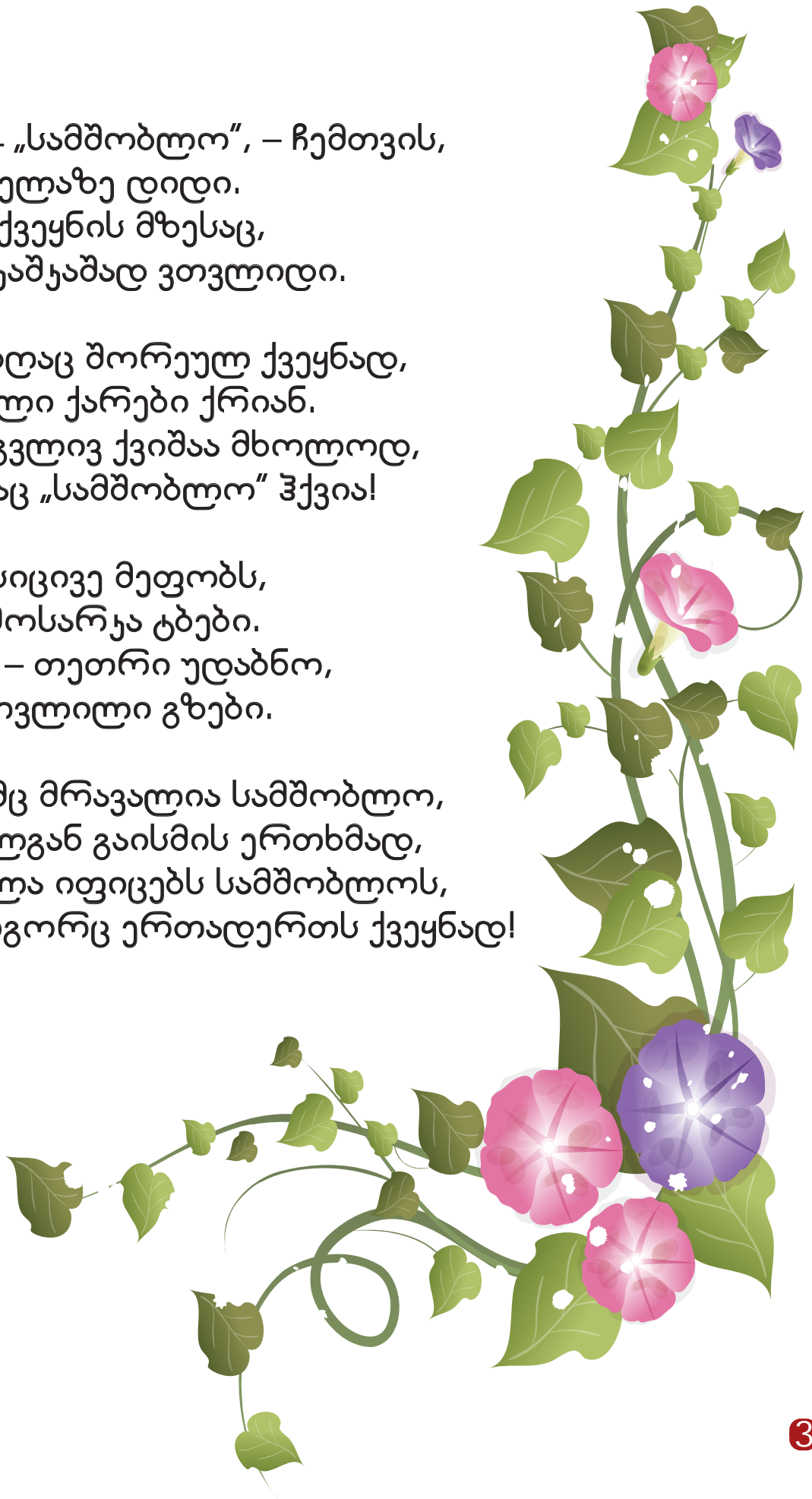
სიტყვა — „სამშობლო“

სიტყვა – „სამშობლო“, – ჩემთვის,
არის ყველაზე დიდი.
მე ჩემი ქვეყნის მზესაც,
სხვაზე უაშუაშად ვთვლიდი.

სადღაც შორეულ ქვეყნად,
ცხელი ქარები ქრიან.
ირგვლივ ქვიშაა მხოლოდ,
მასაც „სამშობლო“ ჰქვია!

ზოგან სიცივე მეფობს,
ყინვამ მოსარჩა ტბები.
ველები – თეთრი უდაბნო,
გადათოვლილი გზები.

თუმც მრავალია სამშობლო,
ყველგან გაისმის ერთხმად,
ყველა იფიცებს სამშობლოს,
როგორც ერთადერთს ქვეყნად!

გაზაფხულ, ტა მღგაძეს

გაზაფხულო, რა მოგაქვს?
– სიხარული უღუვი,
მზით გამთბარი ქვეყანა,
მზით გამთბარი გულები.

ხმანჯრიალა წვიმები –
მარგალიტის ასხმულა.
ჰატარების ღიმილად
ციდან ჩამომარცვლულა.

ვატლი და ნიავი

ვარდს ნიავი ნაზად არხევს
და უმღერის ნანას: –
შენ მზესავით ლამაზი ხარ,
თქმა არ უნდა ამას.

ეგ წითელი ფერის ყაბა,
რა საოცრად გშვენის.
მინდა მინდვრებს მოვაფინო,
სურნელეზა შენი.

მზელ, მზელ გაბრწყინდი

– მზეო, მზეო გაბრწყინდი,
ღრუბლებს ნუ ეფარები!
მოვინყინეთ უშენოდ,
მოგვენატრა დარები.

ვინ ზუზუნებს ნეტავი?
შფოთიანი ქარია.
ხეებს გადაუქროლა,
სადღაც მიუხარია.

მარად თავისუფლები
დაცურავენ ღრუბლები.
ქარო, ქარო აშარო,
გთხოვ, ღრუბლები დაშალო!

ქარი ცისკენ მიფრინავს,
დაემსგავსა თვითმფრინავს
და ღრუბლები ფრთებივით
ზურგზე გადაიფინა!

.....
მზე იცინის ცხრათვალა,
ეს რა ქარგი დარია.
ქარში სამხიარულოდ
ყველას მიგვიხარია!

მატყაში და პეპელა

დაიჯარგა გოგო,
მთელი ეზოს თვალი.
აბა, მიდი ლეკვო
და აილე ჯვალი.

დაიყუდა ლეკვმა:
– ჰამ, რა უნდა ამას?! –
თავს ანებებს ლეკვი
თავის ქუდთან თამაშს.

წინ გაიჭრა ცქნათა
უჯან მისდევს ყველა,
ჰანანინა მარის
სჭირდებაო შველა!

ყვავილნარში იქვე,
რალაც მოჩანს თეთრად:
ეს ხომ პეპელაა,
მარიამთან ერთად!

წელამდგა საბალახო

თხამ ჰანია თიჯანს უთხრა: –
მინდა რაღაც დაგანახო.
გამომყუვი, მინდვრებს იქით
წელამდგა საბალახო!

მშიშატა ბული

– ბუნაგიდან სასეირნოდ
ვერ გამოვალ გარეთ!
მეშინია მგელი შემხვდეს,
– ტირის ბული მწარედ.

– მგელმა როგორ შეგაშინა? –
გაუკვირდა დედას. –
დათვი თუ ხარ შეჭიდებას
მგელი შემოგბედავს?

– ვერ გაბედავს და ეს იცის
ამ უღრანმაც მთელმა,
მაგრამ, მე რომ დათუნა ვარ,
ის თუ იცის მგელმა?

სასაცილო სპილო

მაიმუნების საქილიყო
გოლიათი სპილოა.
თურმე, სპილოს ხორთუმი
ძაღვზე სასაცილოა.

ან ფეხები რას უგავს? –
ბოძებია ნამდვილი.
ამ ფეხებით ხეზე ასვლა,
არ იქნება ადვილი.

ატარც ტოტზე ჯდომა ძალუძს,
ატარც დაჯიდებაო.
ჰოდა, დიდი ჰატივი
სპილოს რისთვის ხვდებაო?..

ტვაფეხები

რვა ფეხი აქვს რვაფეხას
და არც ერთი ხელიო,
ახლა უითხვას დაგისვამთ,
ჰასუხს თქვენგან ველიო.

თუ ხელები არა აქვთ,
როს ერთმანეთს ხვდებიან,
რვაფეხები რვაფეხებს,
როგორ ესაღმებიან?

ბურთი

მარდად დახტის ჩემი ბურთი,
ხტუნვა უყვარს ძალიან.
მინები თუ ჩაამსხვრია,
განა, ჩემი ბრაღია?

და ატავის სჯუტა

ვიყავ თევზი ჰანანინა,
დავცურავდი წყალში.
მალლა ფრენა ვინატრე და...
ჩიტად ვიქეც მაშინ.

გული მზისკენ მიმინვედა
ვფრენდი მალლა-მალლა.
ლაჟვარდებში მონავარდემ,
არ ვიცოდი დაღლა.

ციდან წვიმად ჩამოვედი
და არავის სჯერა.
– დიდი მატყუარა ხარო!
– მეუბნება ყველა.

სათამაშო გიტჩები

საახალწლო ნაძვზე გირჩებს,
ქრულდა ციყვი ჰანანინა.
ამ ამბავმა ჰატარები
გულიანად გააცინა.

ციყვო, ციყვო, ციყუნია,
ტყეში წადი გირჩევნია.
ეს ნამღვილი არ გეგონოს,
სათამაშო გირჩებია.

უბილეთ კუბილე

კურდღელს ფულის გადახდა
არასოდეს სურდა,
თუმცა მარვლის ჯიბეში
მუდამ ედო ხურდა.

მაგრამ ერთხელ ავტობუსში
ამოვიდა თაგვი,
თაგვი – ჯონტროლიორი,
ყოჩაღი და მარდი.

რადგან კურდღლის საქციელი
იყო ძალზე ცუდი,
დაჯარიმდა, ჯარიმად
მოაქვნიტეს ჟუდი.

იმის მერე დაჯიკვიანდა,
ბილეთს მუდამ იღებს
და იგივეს ურჩევს,
პატარებს თუ დიდებს.

მაგრამ ერთხელ ჩადენილი
საქციელით ცუდით,
გადის წლები, თუმცა მაინც,
არ ეზრდება ჟუდი.

ჩრდილოეთის ღათუღ

– ჩრდილოეთის ღათუღო,
მინდა გუიოხო ურთი:
რატომა გაქვს ბუნვი,
ბამბასავით თეთრი?

– ფანტელები თოვლის
ფარფატებდა ცაში.
დამათოვა თეთრად,
როცა გავჩნდი მაშინ.

ტყუილები

თურმე, ლეგა ღრუბლები,
როცა გაჩნდა ქვეყნად,
ცაზე გასეირნება
გადაწყვიტეს ერთად.

მიცურავენ ნარნარად,
ზეცა განვლეს შვიდი,
გაუქვირდათ ძალიან,
ცა რომ ნახეს დიდი.

გაახსენდათ ბოლოს
საყვარელი დედა,
შემოაწვათ უცებ
საოცარი სევდა.

სახლში უნდა დავბრუნდეთ!
– გადაწყვიტეს ხელად.
მაგრამ, გზას ვერ იგნებენ,
იღვრებიან ცრემლად.

სიზმატი

სიზმრად ვნახე, მალლა ხეზე
ჰანანინა ბუდე.
ქვერცხები ჟი ჩიტუნისა
იმ ბუდეში უღევს.

ცოტაცა და ჩიტის ბუდეს
შთანქავს ცეცხლის აღი.
ეს რომ აღარ მომხდარიყო,
გავახილუ თვალი!

კუ

ქუს არათურის ეშინია,
ჯუბა-ჯავშანს ატარებს.
თავს გამოჰყოფს ბაქნიდან და
ესაღმეზა ჰატარებს.

გეშაგი

ყველა ამბობს: – შენი ლეკვი,
ავიარო ძალიან!
უცნობებს თუ შეუყვარა,
ეს ხომ ძაღლის ვალია!

ფისკა და ყვულის ნაჭყტი

რადგან თავად ფისკა
თავუნების დამჭერი,
ბებომ მსუნაგ ფისუნას
მისცა ყველის ნაჭერი.

აქ, უეცრად ფისუნას
მიეპარა თავუნა
და წამიერ გააქრო,
რაც მას ბებომ არგუნა...

ახლა თურმე ფისკო,
ბებოს ჟართან ზისო.
უნავის: ჩემი ყველი,
აბა, სად არისო?

მე და ჩიტები

გადავძახებ ჩიტებს:
თქვენთვისა მაქვს ფეტვი!
მოდით, მოდით ჩემთან,
არაქებსაც გეტყვით.

ჩიტუნები გუნდად,
მოფრინდება ყველა.
იმ ერთ მუჭა მარცვალს
აქენჯავენ ხელად.

და ჭიჭიჩიით ცოტზე
დასხდებიან მადლა.
ჭიყ-ჭიყ, ჭიყ-ჭიყ, – არაქები
მოყვირო ახლა!

ღუღტმუცულა თავუნა

თავუნამ ყველს მიაგნო,
სადღაც სუფრის ბოლოში
და იმდენი ჭამა თურმე,
ვეღარ ძვრება სოროში.

გუბუბი

მოდიოდა დილიდან
ცელქი წვიმა წანწარა.
წვიმის მერე მინდორში
გუბუბი დამდგარა.

ვხედავ, პირველ გუბუბი
ცხრათვალა მზე იცინის.
დაცურავენ ღრუბლები,
ჯარგად ჩანან ისინიც.

მეორეში – ხეები
თავდაყირა დგებიან.
თავდაყირა დადიან
ბაბუა და ბებია.

იქ, მესამე გუბუბი
ბაყაყები მღერიან.
ჯარგია რომ განვიმდა,
გუბუბი ბევრია!

იღგა კუნძი ღზღში

იღგა კუნძი ეზოში,
თოვლის ქუდი ეხურა,
დღეს ჟი თავმოშვლეჰილზე
დასკუჰულა ბელურა.

კუნძის ესე ამბავი
განმიმარტა ბებიაშ:
– ისინი ხომ გაზაფხულს
ქუდის მოხდით ხვდებიაშ.

ჭიჭინა

მხიარული ჭრიჭინა
ჰგავს ჰანია თვითმფრინავს.
როცა ფრთები ჭრიჭინებს,
სწორედ მაშინ მიფრინავს.

პატრულა

პანანინა მარიაში
ხატავს ოქროს გირჩებს.
გირჩებისთვის, უმეტესად,
ოქროს ფერებს ირჩევს.

ფისუნია ეუბნება: –
გისწავლია ხატვა.
გირჩის მერე მე დამხატე,
ამისრულე ნატვრა.

ვფიქრობ ჩემი პორტრეტი,
არ იქნება ცუდი.
უღვაშებიც დამამშვენებს
და ფუმფულა ხუდიც.

იყო მზესავით ლამაზი

იყო მზესავით ლამაზი,
მზეს მიუგავდა ფერი.
მარადმედინმა დრომ ჟი
ჩამოუთოვა წვერი.

ჭაღარა ბაბუნვერა
ველს ამშვენებდეს მინდა,
მაგრამ... დაჰბერა ნიაჰმა
და მიმოფანტა მინდვრად.

პატარა კუნდიცუტი

ბლომადა აქვს ყველაფერი:
ფქვილი, ყვერცხი, შაქარი.
ცომი უცბად გაამზადა,
ჰა, ნამცხვარიც მზად არი.

მაიმუნები

მაიმუნთა ცხოვრება,
მართლაც საამურიას!
მიირთმევენ მანგოს წვენს,
როცა წყალი სწყურიათ.

ირგვლივ ზღვაა ჯამჯამა,
ქვიშა ოქროსფერია,
ცეცხლოვანი მზეა და
ქოქოსებიც ბევრია.

ჰალმებიდან რომ ისმის,
ეს ხომ მათი ხმებია.
როგორც აკრობატები
ხიდან ხეზე ხტებიან!

პატაშუტი

ჩიტის ხედავს, ბუდის გვერდით
პატაშუტი ჰქილია.
პატაშუტი ქოლგასა ჰგავს,
ოღონდ, უფრო დიდია.

გაიფიქრა: – პატაშუტი,
რა თქმა უნდა, უარგია,
მაგრამ იგი ჩიტუნებს,
ანათურში გვარგია.

მეგობრობას გთავაზობ

უვიცო, ეგრე ლამაზო,
ლორთქო ბალახს გთავაზობ.
წყაროს წყალი ანჯარა,
გთხოვ, მიირთვა პატარავ.

სავარცხელიც აქ არი,
რომ დაგვარცხნო ფაფარი.
უვიცო, უვიცო ლამაზო,
მეგობრობას გთავაზობ.

ღუღიჯღსკუნ გარბიან

თითქოს მატლა დავფრინავ,
მიწას აღარ ვეხები.
სწრაფად, სწრაფად დარბიან
პანანინა ფეხები.

აქეთ ყვავილნარია,
ფარფატებენ პეპლები.
იქით ტყუა ზურმუხტი,
იქ, ფერიებს შევხვდები.

ყვავილნარი მახარებს,
შრიალა ტყუც ჯარგია.
მაგრამ დახეთ, ფეხები, –
დედიკოსკუნ გარბიან!

საით მიხვალ თიკანდ?!

– საით მიხვალ თიკანო,
ზანზალაჟის წყრიალით?
– აგერ, ღობის გადაღმა
მინდორია ტრიალი.

– იხვო, საით ეშურვი
მაგ ნიჩაბა თეხებით?
– იმედია, ჭალაში
სადმე ღელეს შევხვდები.

– ტყეში ცუნცულ-ცუნცულით
საით მირბი მეღიავ?
– სოროსაჟენ ვიჩქარი,
იქ შვილები მეღიან.

ქატავანი

აქ მზეა ცეცხლივით მწველი,
აქ მალე ქარავანს ველი.
და აგერ, საპალნით ზურგზე,
აქლემთა ქარავანს ვუმბერ.

არ ახსოვთ წყურვილი, ძილი,
არ ახსოვთ სიზმრები ტყბილი.
მოდიან დინჯად და ნელა,
ოცნებამ შეიპყრო ყველა.

წინ მხოლოდ ქვიშაა ცხელი,
ლოინო, სხვას რაღას ელი...
და გჯერა ოცნებით გართულს,
ოაზისს იხილავ ზღაპრულს.

ჩემი ნახატი

გადავწყვიტე დავხატო
ზაფხულის დღე თაყარა,
და, ჰა, ფუნჯი მოვუსვი, –
მორბის წყარო ანჯარა!

წყაროს ჰირას დავასუვე
ყურპანტურა ბაჭია.
ნამდვილს ისე მივამგვანე
ტყისუნ ხტუნვით გასწია.

ცხრათვალა მზე კეთილია

ცხრათვალა მზე კეთილია,
ყველას გვჩუქნის სითბოს.
თანაც სამაგიეროს
არავისგან ითხოვს.

ღრუბული

ცაზე ცურავს ღრუბელი,
როგორც თეთრი ქრავი.
ის გუშინაც ვიხილე,
მახსოვს, იყო შავი.

მოდრიოდა შხაჰუნა
წუხელ დამე მთელი.
აღბათ, წვიმამ დაბანა,
შეუცვალა ფერი.

ცელი ქვიმა

ცელქმა წვიმამ უისუისით
მინდვრებისკენ გასწია.
აღარც ქოლგა ახურავს,
აღარც ფეხზე აცვია!

აბა, ჩემო ქიქილუბო!

საქათმიდან ხმები ისმის:
წია, წია, წიაო!
მე მარცვალნი დამესიზმრა
ხორბალნი რომ ჰქვიაო.

მე ყი სიზმრად ჭია ვნახე,
მე ყი, ჭია-მანია.
რადგან უკვე გავიღვიძეთ
სეირნობაც უაია!

– აბა, ჩემო ჰანანინა,
გულყვითელა წინილებო,
აი, მდელო მობიბინე,
ირბინეთ და იწივლეთო!

მოდის წვიმა წანწკატა

გაზაფხული დამდგარა,
მოდის წვიმა წანწკარა.
მინდვრად ყვავილებია
და სიმღერით ტყებთან.

– მე უბრალო როდი ვარ,
მარგალიტად მოვდივარ! –
ასეთია სიმღერა,
რაც შხაპუნამ იმღერა.

ღაბადების დღე

ღაბადების დღეს ვზეიმობ,
მეგობრების მოსვლას ველი.
დღეს მე უფრო ჭკვიანი ვარ,
მომემატა ერთი წელი.

მიდის ვაცი საბალახოდ

მიდის ვაცი საბალახოდ
ჭიშკარს უღებს ბებია.
რაც მას ასე ამშვენებს,
დაგრეხილი რქებია!

წინ უი ფართოდ გაშლილი
მინდორია ტრიალი.
მიდის ბაჟუნ-ბაჟუნით
და ეყვანის წყრილით.

საფსიქოლოგიის ხედიდან

ღამ-ღამობით ფისუნია
აქვირდება ზეცას.
ამ ღამით უი უაბადონზე
საოცრებას ხედავს:

მაღლა ცაზე რომ გორავდა
დიდი, თეთრი ყველი,
დღეს რატომღაც გაიღია,
ატარა მთელი...

თაგუნია მოციქნიდა, –
გაიფიქრა ფისომ, –
მაგრამ, ასეთ სიმაღლეზე,
როგორ აძვრა ისო?..

ღვჯობი

არაქები დევებზე,
თურმე ძველთაძველია.
ცხრათავიან დევს ეომო,
აღბათ, ძალზე ძნელია.

ძნელი სულაც არ არის, –
გაიღიმა ბებიაშ. –
ის თავები ერთმანეთს,
თავად ეჩხუბებიან!

სად არის შენი მიმიღო

– აბა, მითხარი ყვინჩილავ,
სად არის შენი ბიბილო?
– მაცალეთ, მალე მექნება,
მაგრამ ჯერ უნდა ვიყივლო!

ღულა

დახეთ, ჩემი ფეხსაცმელი
ღულეს მიაქვს სწრაფად!
მხიარულად ლიჯლიჯებს,
მოეწონა, ალბათ.

ნაირფერი ნიჟარები
ცალღების ქვეშ თვლემენ.
ღულეს წითელი ფეხსაცმელი
შეიძინა ღულემ.

შოკოლადის თემა

ყველას უნდა გავანდო
გულში ჩემად ნადები.
მინდა მქონდეს სადილად
მხოლოდ შოკოლადები.

და ასეთის მსურველი
ქვეყნად, ალბათ, ბევრია.
საყვარელი ნაყინიც
შოკოლადის თემა.

ცაზე მზეა ჯაშაშა
და მეც მზეზე ვმტერივარ.
რა ჯარგია ზაფხული,
შოკოლადის თემა ვარ!

წუნღი

წინიკო და თინიკო
ორიკვა წუნია,
წუ იტყვიოთ და საუზმეს,
თურმე ერბოს სუნი აქვს.

ფაფა თუ არ შეჭამეთ, –
ეუბნება ბებია, –
მთელი ქვეყნის ჩიტები
ჩვენთან მოფრინდებიან!

მიირთმევენ ჭიკჭიკით
დაწუნებულ ფაფასო
და ქვეყანას მოსდებენ
წუნიების ამბავსო!

მაცყუაჭა თისღ

– თისუნია, თისო,
ტყუილუბი უმარა!
სად იყავი წელან,
მიჰასუხე ჩქარა!

– თაგუნას ვიჭერდი
მობრძანებულს სტუმრად.
არაყანს რომ სვლუპდა
მივეჰარე ჩუმაღ.

– არაყანით მოთხვრილი,
რატომა გაქვს ჰირი?
– თაგუნას ვეჩუბე,
რაც დამიჯდა ძვირი.

გადმომექვა ქილა,
როს დავვარდი ძირსო,
თაგუნა უი გამექვა,
მე გადავრჩი ძლივსო.

ჭიანჭველა

ჭიანჭველას რატომ დააქვს
ზურგიტ ტვირთი ამხელა?
– ეშინია, ზარმაცო,
დაუძახონ სახელად.

მუსიკის ხმა ზღაპრული

დათუნია მ ყველას გვამცნო: –
კონცერტს ვმართავ დღეიდან!
თურმე მისთვის ტყის ფერიებს
უჩუქნიათ ფლეიტა.

და დაირხა უღრან ტყეში
მუსიკის ხმა ზღაპრული.
დაავიწყა ამ ჰანგებმა
მხეცებს მტრობა წარსული.

გულში წყენის ნატამალიც
აღარ დარჩა არავის.
მუსიკა ხომ მეგობრობას
და სიყვარულს გვასწავლის.

ღაღა ვიღის ფიქრები

მუდამ ჩოჩორს დასტრიალებს
ღაღა ვიღის ფიქრები.
გაიძახის: – თუ მომესწრო,
ბედნიერი ვიქნები!

არასოდეს გამაგონოთ
ჩემს ჩოჩორზე ძვირი.
მსურს გავზარდო სანიმუშო
და ნამდვილი ვიღი!

ღაღა

ღორებს ქვეყნად ხარგ მანერებს
შეასწავლის ვინმე განა?
უყვართ ლაფში ყოტრიალი
და მალღ-მალ ზურღის ფხანა.

აღიღწე

აღიღწე მზის ამოსვლას
დღე – ცისმარი ვხედავ,
როდის უნდა ამობრწყინდეს,
როგორ ხვდება ნეტავ?

ძაღლის თიქტუბი

როცა სადმე მიდიან
ბაბუა და ბებია,
მე უბოში მტოვებენ,
ჩემს იმედად რჩებიან.

განა იმათ გარეშე
რამეს გავუარებო?
მწყინს, ბოქლომზე რომაა
საუჭუნაოს უარები.

კუნცნტცი ცყუში

უღრან ტყეში ოვაციებს
ბოლო აღარ უჩანს.
დოღზე დაცვრა უსწავღია
დათუნია დრუნჩას.

გიტარაზე რომანსები
შეასრულა მეღიამ.
ხის ტოტებზე ჩიტუნები
ჭიჭიყებენ, მღერიან.

ნაძვის ტოტზე დასყუჰული
ციყვი უყრავს საღამურს.
მონუსხული უსმენს ყვეღა
იღის სტვენას საამურს.

და პირვეღი ვიოღინოს
საჰატიო ადგიღი,
ყურდღელს ერგო,
რადგან გახღავთ
ვირტუოზი ნამდვიღი!

მიდიან და მიდიან

ღამე ტუბილად ვიძინებ,
ჩემი ძილი მშვიდია.
ციფერბლატზე ისრები,
მიდიან და მიდიან.

მათთან ერთად დროც მიდის,
წრეს ხაზავენ ისრები.
სწორედ ამიტომაც,
ძილშიაც რომ ვიზრდები.

ტა მიდიტუვას შეშინამი

საყუჭნაოს ესტუმრა
ჰანანინა წრუნუნა.
ვერათვერი იპოვა და
ბოლოს დაიწუნუნა:

აქ საუბილო არ ყოფილა,
ჩემთვის გასაგებია.
მაგრამ, როცა გაიღვიძებს,
რა მიირთვას ბებიაში?!

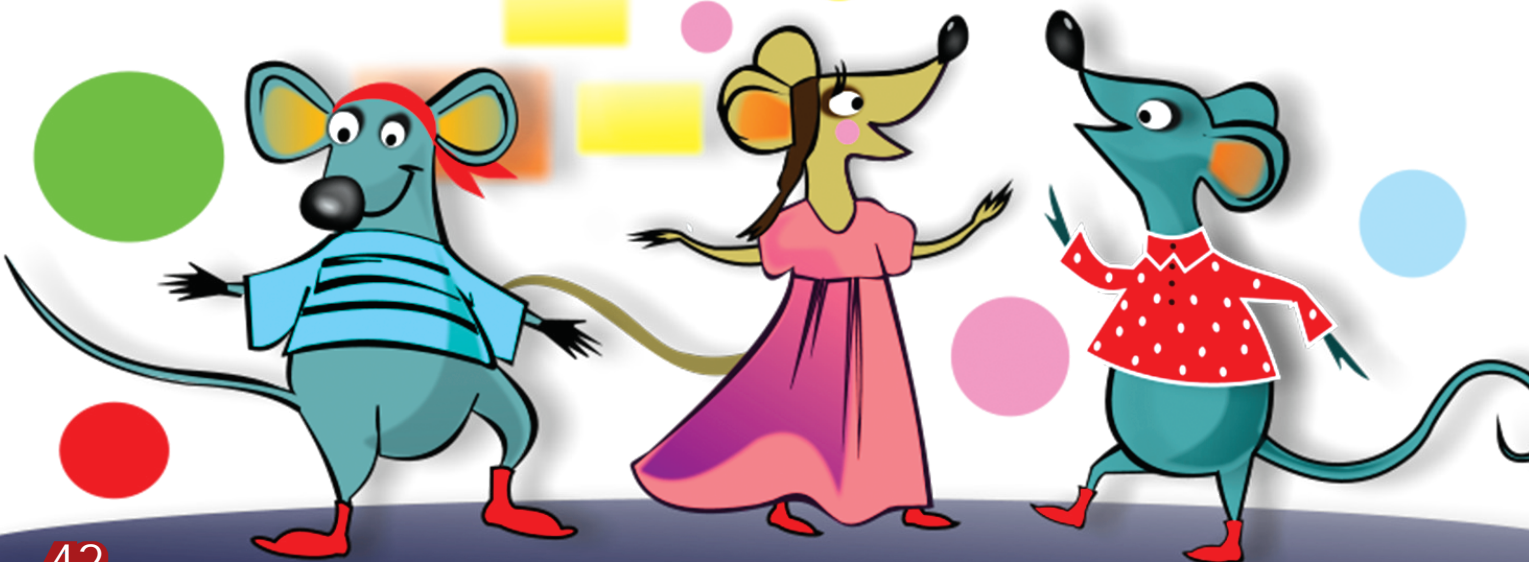

მხიარული ჯამბაზი

მხიარულმა ჯამბაზმა
ეს უეროდელი ჰანია,
ჯოხის ერთი მოქნევით
მტრედად გადააქცია!

წვიპუტტები ატგუნეს

ფისოს მსუნაგობისთვის
წვიპუტტები არგუნეს.
ამის გამო ზეიმი
გაუმართავთ თავუნებს.

ვღა სეღავთ, ცხელათ

ქოთქოთებენ ქათმები,
ატყდა განამანია,
იხრჩობაო ტლაპოში
გოჭუნია ჰანია!

გაგულისდა გოჭუნა, –
გამეცალეთ ყველაო!
აბაზანას ვღებულობ,
ვერა ხეღავთ, ცხელათ!

სად იღნება ნეცავ

ჰანანინა ზღარბუნისა
ზურმუხტ ტყეში სძინავს.
ვერაფრით ვერ მივაკვლიე
საიღუმლო ბინას.

შარი-შური აღარ ისმის,
არც ბილიყებს ვხეღავ.
ზღარბუნისა ციცქნა ქოხი,
სად იქნება ნეცავ?

გასეიტნება

– დახეთ, რა შვილები მყავს! –
ყვის ჩვენი მამალი.
ქრუხი გამობრძანებულა
წინილების ამალით.

– სანამ გინდათ იწიქოთ,
სანამ გინდათ იწივლოთ?
ქმარა თქვენი ანცობანი,
თქვენი იწილ-ბიწილო.

შორს ნუ წახვალთ, არ ძინავს
ხიფათ-ბედისწერასა.
უფრო მეტად უფრთხილდით
თვალდასათხრელ ძერასა.

სეირნობის მერე ქრუხმა
მოასვენა ამალა,
ზოგი ზურგზე შეისვა და
ზოგიც ფრთებქვეშ დამალა.

ნანას ნულარ უმღერი

ქარო, ბაბუნვერას
ნანას ნულარ უმღერი,
მინდვრად გაიფანტება,
ვით ჰანია ღრუბელი.

ვატსკვლავი

ცას მალლა ავხედუ
და სწორედ მაშინ,
ციმციმა ვარსკვლავი
ჩავარდა ზღვაში.

ტალღებში დაიდო
ვარსკვლავმა ბინა
და, აღბათ, ახლა
თევზებთან სძინავს.

წყართ ანკატა

გაზაფხული დამდგარა
მორბის წყარო ანკარა!
მინდვრად ყვავილებია
და ლიქლიქით ტკბებიან!

მოჩუხჩუხე, ჯამჯამა,
ყინულივით ცივია.
ჩქერალში რომ ელვარებს,
ოქროსფერი სხივია!

არასოდეს ისვენებს,
არასოდეს სცალია.
სიმწვანეში დამალვა
მოსწონს თურმე ძალიან!

გაზაფხული დამდგარა,
მორბის წყარო ანკარა!
ის სიცოხლის დარია,
ზღვისკენ მიუხარია!

გამახართ ჩიტო

გაზაფხულთან ერთად,
გამახარე ჩიტო.
არ გაფრინდე ტყეში,
მინდა ჩემთან იყო.

იქ, უღრანში თურმე,
ცხოვრობს წუნჯი მელა.
შენს ჰანია ბარტყებს,
თვალს დაადგამს ხელად.

აქ, ააგე ბუდე,
აი, შენთვის ფეხვი.
მე ლექსებიც ვიცი,
არაუბსაც გეტყვი.

დათუნიას სანდალი

რა უარგია, რა უარგი,
ადანდალი, დანდალი!
დათუნია მ იპოვა
ტყეში წყვილი სანდალი.

სანდლები უი ჩაიცვა,
მანც დადის ბაჯბაჯით! –
დათუნიას დასცინის
ჭორიჯანა უაჭუაჭი.

გაიხარა

აღუბალი აყვავდაო! –
გაიხარა იმდენად,
თითქოს ჰაჰამ გაზაფხული,
წელს იხილა პირველად.

პალიტრა და ფუნჯი

ტილო ცალქე აღებული
უტყვია და მუნჯი,
მაგრამ საოცრებას ახდენს
პალიტრა და ფუნჯი.

ნახატიდან თითქოს ისმის
ჩიტუნების ხმები.
მე უი ვდგავარ მონუსხული
და ჭიკჭიკით ვტყებები.

მძებრისთვის

ოქროსფერია ჯეჯილის ყანა
და თავთავებიც ერთმანეთს გვანან.
სიოს ქროლვისას სულ ვაჟვირდები,
რომ ნანაობენ ოქროს ზვირთები.

ციყვმა მითხტა

ციყვმა მითხტა, – ამქვეყნად,
ზარმაცებს რომ ვუყურო,
ცარიელი დამრჩება
ზამთრისათვის ფულურო.

უშიშარი ბიჭი ვარ

პატარა ვარ ძალიან,
ამას ხვდება ფინიაც,
აღბათ, ამიტომაც
ჩემი არ უშინია.

იგი არც მე მაშინებს,
უშიშარი ბიჭი ვარ.
სათამაშოდ გამოსულს,
თავი ყინვად მიჭირავს.

მე და მთვარე

გამოვედი გზაზე,
მთვარე ცურავს ცაზე.
გზას, გაგრეხილს თეთრად,
მივუყვებით ერთად.

ამ ზღაპრული ღამით,
არ მშორდება წამით.
ერთმანეთის ხიბლით,
მთელი ღამე ვივლით.

მივდიოდი გზაზე,
ის ცურავდა ცაზე.
გზებს, მოქარგულს თეთრად,
მივყვებოდით ერთად.

უხატიათ

რაც ფისუნას უხარია,
ეს გიზგიზა ბუხარია.
ფისო თვლემს და ჟრუტუნებს,
ფერხული აქვთ წრუნუნებს.

თუთი ღჭუბღუბი

რას ნარნარად მიცურავენ,
თითქოს თუთრი გედებია.
სიოს ქროლვით ეს ღრუბლები,
არსად აღარ ჩერდებიან.

მხიარული ბაყაყები

მხიარული ბაყაყები
ლელთანში მღერაინ;
რა უარგია, ჭვალბში,
უკლოები ბევრის!

თვალი მოჰქრეს უანჩას
და არც ეროთი არც ჩანს.

სევდიანად მღუჭიან

ანი რასაც მოველი,
ზამთარია ჭაღარა!
ოქროსფერი ფოთლები
ქარმა გზებზე დაყარა.

ბლუჯა-ბლუჯა ფოთლები,
დახეთ, რარიგ ბევრია!
ფეხი თუ დააბიჯე,
სევდიანად მღუჭიან.

ფიფქი ცვივა ფაჩფაჭელა

ფიფქი ცვივა ფარფატელა
ბუნაგში წევს დათუნა,
გაზაფხულის დადგომამდე
ბედმა ძილი არგუნა.

გარეთ ქარი დანავარდობს,
გარეთ ყოფნა ძნელია.
ნეტავ, საით მიცუნცულებს
ამ თოვლაში მელია?

თითქოს ჩაესმით

სძინავს თუთას და
სძინავს ალუჩას,
ყინვას და თოვას
ბოლო არ უჩანს.
თითქოს ჩაესმით
შრიალთი ხეთა,
თბილი ზაფხულის
შორეულ დღეთა.

შენი ძველების სადარბი

ჩიტსაც უყვარს სამშობლო,
– მეუბნება ბებია.
სწორედ ამიტომაც,
უკან რომ ბრუნდებიან.

უარგად დაიმახსოვრე:
არსად, არსად არ არი,
სხვა სამშობლო ამ ქვეყნად,
შენი ქვეყნის სადარი.

შველი

რა შრიადი მომესმა,
ჩუმი, გაუბედავი,
ყვავილებში დამალული,
ეს ვინაა ნეტავი?

– ჰანანინა შველია,
ცისკრის დასადარები.
ხალიანი ზურგი აქვს და
სევდიანი თვალები.

საპნის ბუშტები

ნიჟო საპნის ბუშტებს,
აივნიდან უშვებს.
ბუშტებია ბრჭყვიალა,
მოლიცლიცე, ჟრიალა!

ცისარტყელას სადარად,
ლივლივებენ ნარნარად.
ვიდრე დაეშვებიან,
ჰაერშივე სკდებიან!

ძლიერ დასანანია,
რომ საპნისა არიან.

და იფრინე ლაღად

გამოვალე გალიის უარს
და იფრინე ლაღად.
მალლა-მალლა ლაყვარლებში
მზეს იხილავ, ალბათ.

შეფრთხილდა მალლა ტოტზე
ჩემი თანჯრის მიღმა
და ჭიჭიყით, – მადლობაო! –
გადმომძახა ჩიტმა.

ამიტომაც გავიზაჭდე

ერთხელ დიდმა სპილომ
ასე მითხრა თავად:
– რა გატირებს ბიჭუნა,
ხომ არა ხარ ავად?

დამაჯვირდი ჰატარავ,
მშვიდად ყოფნას ვცდილობ.
ამიტომაც გავიზაჭდე, –
განმიმარტა სპილომ.

დათოვლილი ხეები

დათოვლილი ხეები
გეგონება ძმებია.
ფიფქებს, ზამთრის ხეები,
ალბათ, სიზმრად ხვდებიან.

ფარფაცელა ფიფქები
ერთმანეთის დებია.
ხეებს ძილს არ უფროთხოვენ,
ტოტზე ჩუმად სხდებიან.

ახალი წლის ღამე

ულრან ტყეში ახალ წელს,
სიხარულით ელიან!
ოქროს ხუდით ნამქერში,
გზა გაჰვალა მელიამ.

სწორედ ამ გზით შემოვა
ტყეში წელი ახალი,
ყველა იქ შეხრებილა
ნაძვი რომ დგას მაღალი.

ნაძვის ხეზე ელვარებს:
მარგალიტი, აღმასი,
ოქროსფერი გირჩები,
ბურთულები ღამაში!

მგელთან ერთად ვინ ცეკვავს?
– თვალგიშერა ციყვია.
უმღერებენ ახალ წელს
და ლექსებსაც იტყვიან.

ბაჭებიც ცეკვავენ
აცქვეტილი ყურებით,
ერთმანეთში ირევა
მათი ნაფხურები.

ახალი წლის ღამეა,
ახალი წლის თოვაო,
ფანტელები მღერიან:
– თოვლის ჰაჰა მოვაო!

ცუგტია ღა თათა

ტახილად, ტახილად მიირთვი
გემრიელი თათა!
ძალიან გთხოვ, ცუგრიავ,
ნუ ჭამ ასე სწრაფად.

ვხედავ, მაინც არ იშლი
ძველებურად თქვლეთას.
უარგი, ჩემო ცუგრიავ,
ჭამე, როგორც გნებავს.

ნუთუ, ალარ ინანებს

ხტუნვა-ხტუნვით მთებიდან
მორბის წყარო ანჯარა.
მოიმღერის, უსუსებს:
ან გამისწრებ, ან არა!

მზე დაგვნათის ცხრათვალა,
ამინდია თაჯარა!
დახეთ, რარიგ მარდი ვარ,
ქარზე სწრაფად გავრბივარ!

სანამ დავეწეოდი,
შეუერთდა მდინარეს.
მარტოჯა რომ დამტოვა,
ნუთუ, ალარ ინანებს?..

ელტრება პაწია

თურმე, დედა ჭიანჭველას
ტვირთი მოაქვს შორიდან.
შვილს ეი, ეითხვა არ ასვენებს:
ნეტავი რას მომიტანს?

რახანია ჭიშხართან დგას,
თვალებს გზისკენ აცეცებს,
ელოდება პანია,
ტუბილი ტორტის ნამცეცებს.

თხუნელა

პანანინა თხუნელა
თუმცა ბრმაა სავსებით,
რახანია მიწას თხრის,
არ ელლება თათები.

გაუგია, მიწაში
განძირო ჩაფლული!
თავს არ ზოგავს იპოვოს,
ის სიმდიდრე ზღაპრული.

ღნეზა ნამძეჭი

თუ ღნეზა ნამძეჭრი,
ეს ზამთრის ბოლოა.
მზის გაღიმებაზე,
ატირდა ლოლუა.

ასე სძინავს მუდამ

ჰირში თათი ჩაიღო
დათუნია დროუნჩამ.
დროუნჩას გაზაფხულამდე
ასე სძინავს მუდამ.

ლოგინი აქვს ფუმფულა,
ბუნაგი აქვს თბილი,
სიზმრები უი საოცარი
და თაფლივით ტკბილი.

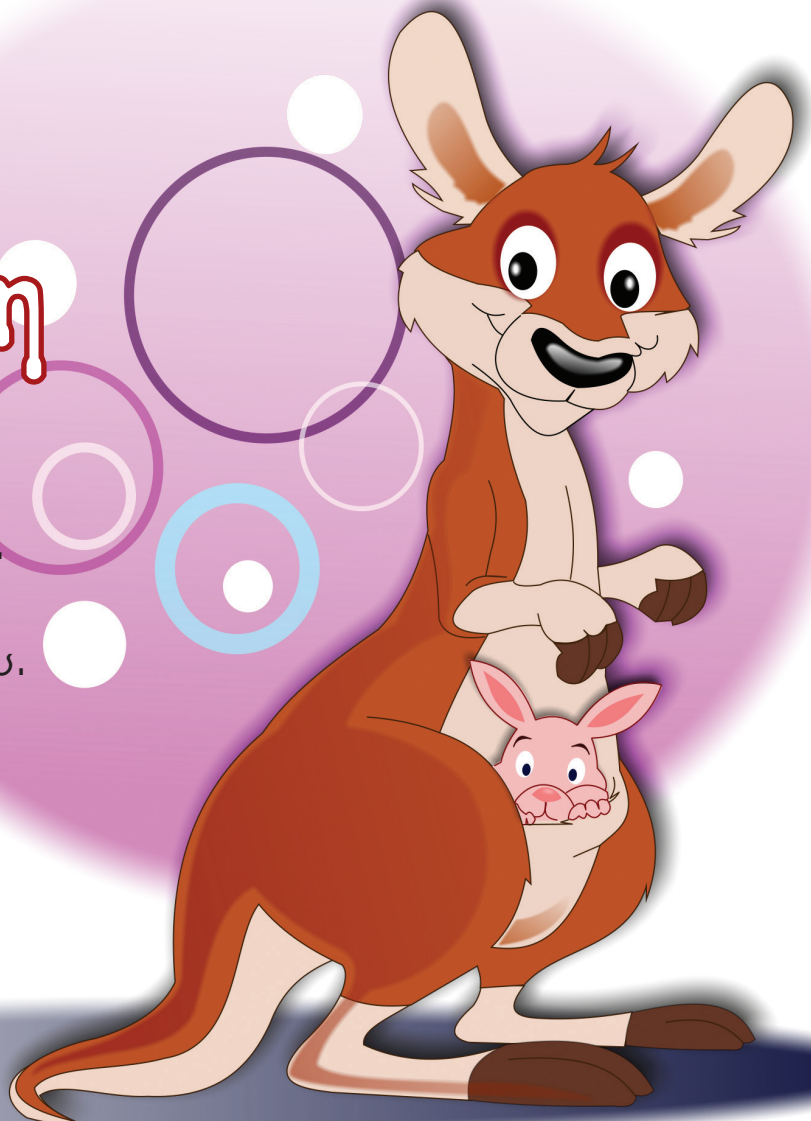
აჭივი

აჩივის ქროლვას ცაზე,
ვინ ჩაუდგება ჯიბრში?
არის ფრინველთა მეფე,
მისთვის უცხოა შიში.

ღრუბლის საბანი ხურავს,
მწვერვალზე იღებს ბინას.
ასე მგონია, აჩივს,
თითქოს ზეცაში სძინავს.

კენგურუ

ავსტრალიის კენგურუ
თავს ევლება ჰატარებს.
არსად დაიჯარგონო,
მუდამ ჩანთით ატარებს.

ფანტელში

ფანტელები, ფანტელები,
მოფრინავენ ციდან.
ფანტელებო, ფანტელებო,
მოგეფეროთ მინდა.

თოვლის ფიფქი ფარფატელა,
რომ გავათბე ხელით,
დარჩა მისგან ხელისგულზე
ნაკვალევი სველი.

ჭადანტი თევზში

ჭადანო, ყინვაში
გათოშილს გხედავ.
ასეთ ცივ ზამთარზე
რას მეტყვი ნეტავ.
ვიცი, რომ გაადნობს
მზე თოვლის საფარს
და მაშინ შრიალით
მიამბობ ზღაპარს.

ნიაგ-ქატი

რა უეცრად იცვლება
ნიაგ-ქარის ბუნება,
ბაღში ჩუმად შეიპარა,
ფოთლებს ელამუნება.

ახლა ჩიტებს გაეხუმრა,
აუფუა ბუმბული.
თქვენი სტვენა მახარებსო, –
ეს გაანდო ჩურჩულით.

მაგრამ როცა დაინივლა,
იქცა ქარად – აშარად.
მინდვრებისყენ გაუქანა,
ფრთები ფართოდ გაშალა!

გაზათსულდა

გაზათსულდა, სიხარულს
გული ველარ იტევს.
ხის ტოტებზე ჟონცერტები
გაუმართავთ ჩიტებს.

სცენიკად ველატი მღვათ

– სავარცხელს რომ ყიდულობ,
რატად გინდა მამალო?
– მეტაჟუდას ვაჩუქებ,
ტყეში როცა წავალო.

იყოს ჰაჰანაქება,
იყოს თუნდაც თოვაო,
ჟუდის ვარცხნით გართული,
სტუმრად ველარ მოვაო.

მამლაყინწას ელიან

წინილები, ვარიჟები
მამლაყინწას ელიან.
უნდათ ერთად მიულოცონ,
წელს ხომ მამლის წელია!

ღაიყივლა მამალმა

ღაიყივლა მამალმა,
სადღაც სოფლის ბოლოში.
ეს ხმა მინდვრებს გადასწვდა,
შეაღწია სოროში.

ამის გაგონებაზე
გამოცოცხლდა მეღია.
წამოიწყო სიმღერა:
ოდელია, დელია!

მამლაყინწას ყიყლიყო,
რას მეყოფა სადილად...
მაგრამ, გამოგიტყდებით, –
გამახარა ნამღვილად!

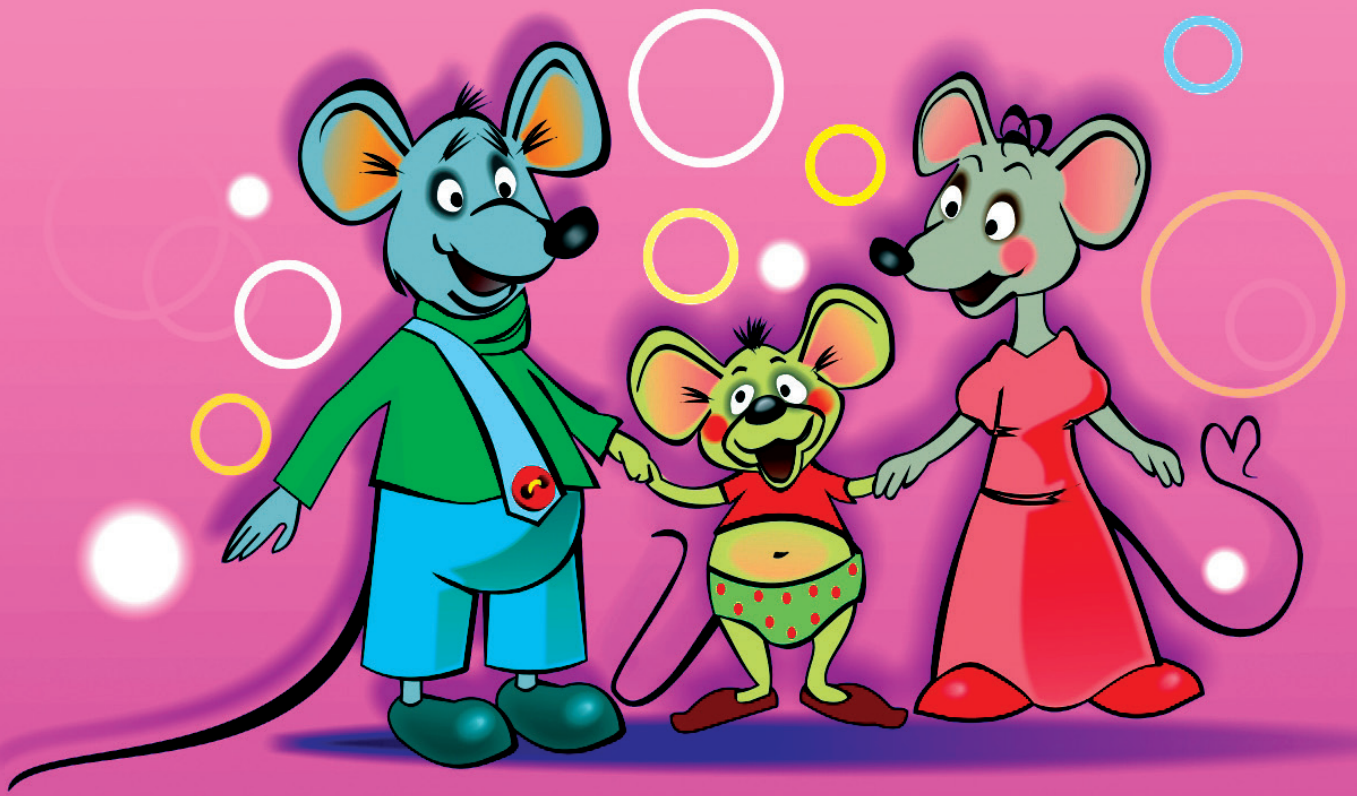
საიდან იცის ნეტავ

როდის ავდგე და დავწვე,
საიდან იცის ნეტავ?
მაგრამ ზუსტად რომ იცის,
ამას ნამდვილად ვხედავ.

ქედლის საათში ცხოვრობს
და მას გუგული ჰქვია,
– დაიძინეო, გუ-გუ! –
უკვე არისო გვიან.

ვიცი, ცისმარე დილას,
უკლავ გამოჩნდება ჩიტი.
საათის ციციქნა ფანჯრიდან, –
გუ-გუ, გუგუოს იტყვის.

თავის ბუხაზი

ბებომ ყველი სად დამალა? –
ერთხმად დაიწუნა, –
მამა თავმა, დედა თავმა
და ჰანია წრუნამ.

ამის გამო საქციელი
ბებოს ვინ დაუნა? –
მამა თავმა, დედა თავმა
და ჰანია წრუნამ.

სარჩევნი

სიტყვა – „სამშობლო“	3	იყო მშესავით ლამაზი	20
გაზაფხულს, რა მოგაქვს	4	პატარა კონდიტერი	21
ვარდი და ნიავი	5	მაიმუნები	21
მემო, მემო გაბრწყინდი	6	პარაშუტი	22
მარიამი და კეკელა	7	მემობრობას გთავაზობ	22
წელამდეა საბალახო	8	დედიკოსკენ გარბიან	23
მშიშარა ბელი	8	საით მიხვალ თიკანო?!	24
სასაცილო სპილო	9	ქარავანი	25
რვაფეხები	10	ჩემი ნახატი	26
ბურთი	10	ცხრათვალა მზე კეთილია	26
და არავის სჯერა	11	ღრუბელი	27
სათამაშო გირჩები	11	ცელქი წვიმა	27
უბილეთო კურდღელი	12	აბა, ჩემო წიწილებო!	28
ჩრდილოეთის დათვო	13	მოდის წვიმა წანწკარა	29
ღრუბლები	14	დაბადების დღე	30
სიზმარი	15	მიდის ვაცი საბალახოდ	30
კუ	15	სამოცრებას ხედავს	31
გუშაბი	16	დევები	32
ფისო და ყველის ნაჭერი	16	სად არის შენი ბიბილო	32
მე და ჩიტები	17	ღელე	33
ღორმუცელა თაგუნა	17	შოკოლადის ფერი	34
გუბები	18	წუნები	35
იღბა კუნძი ეზოში	19	მატყუარა ფისო	36
პორტრეტი	20	ჭიანჭველა	37

მუსიკის ხმა ზღაპრული	37	ფიფქი ცვივა ფარფატელა	55
დედა ვირის ფიქრები	38	თითქოს ჩაესმით	56
ღორები	38	შენი ქვეყნის სადარი	56
აღიონზე	39	შველი	57
ქაღლის ფიქრები	39	საანის გუშტები	58
კონცერტი ტყეში	40	და იფრინე ლაღად	59
მიღიან და მიღიან	41	ამიტომაც გავიზარდე	59
რა მიირთვას ბებია	41	დათოვლილი ხეები	60
მხიარული ჯამბაზი	42	ახალი წლის ღამე	61
წკიპურტები არგუნეს	42	ცუბრია და ფაფა	62
ვერა ხედავთ, ცხელაო	43	ნუთუ, აღარ ინანებს	63
სად იქნება ნეტავ	43	ელოდება კაწია	64
გასეირნება	44	თხუნელა	64
ნანას ნულარ უმღერი	45	ღნება ნამქერი	65
ვარსკვლავი	45	ასე სძინავს გუღამ	65
წყარო ანკარა	46	არწივი	66
გამახარე ჩიტო	47	კენგურუ	66
დათუნიას სანდალი	47	ფანტელები	67
ბაიხარა	48	ჭადარი თოვლში	67
პალიტრა და ფუნჯი	48	ნიაკ-ქარი	68
ოქროსფერია	49	გაზაფხულდა	69
ციყვა მიტხრა	50	სტუმრად ვეღარ მოვაო	70
უშივარი ბიჭი ვარ	50	გამლყინფას ელიან	70
მე და მთვარე	51	დაიყვილა გაგაღმა	71
თეთრი ღრუბლები	52	საიდან იცის ნეტავ	72
მხიარული გაყაყები	53	თაგვის ოჯახი	73
სევდიანად მღერინა	54		

????????????????????

